

Szerkesztőségi szállítás.

Aldunaszor 5. sz. 2-dik emelet.

Kinek valami bolondság jut eszébe, mely a politikai lapokba tárgyhalmaz-miatt be nem fér, küldje ide. — Kéziratok — akár közöltetnek akár nem — vissza nem szolgáltatnak. — Az előfizetési pénzek és reclamatiók a „Handabanda“ szerkesztőségéhez czimzendők.

Megjelenik e lap

míg meg nem bukik, minden szombaton féleven.

Ára megfizethetlen tartalmához mérve, nevetséges olcsó t. i.

Egész évre 6 ft. félévre 3 frt. negyedévre 1 frt. 50 kr. o. é.

Egyes szám, ha kapható, 20 kr. o. é.

Előfizetéseket elfogadnak:

A vidéken minden postahivatal. Pesten Noséda Gyula könyvnyomdája (egyetem utca 7. dik szám.) Ráth Mór könyvkereskedése a vastuskónál. Budán: Nagel és Wischán könyvkereskedése a takarékpénztár új épületében.

A hét.

Ezen a héten történt, — mellékesen szólva nem csak a politikában, hanem a grammatikában is kiválólag logikai nemzet vagyunk: például a német nagy philosophiája daczára mindennapi dolgokban is oly botlásokat követ el, hogy egy hetet nyolcz napnak nevez; de két hetet nem tizenhat napnak, hanem tizennégynek; míg a Francia meg tizenötnek; (une quinzaine) csak a mi nyelvünk oly logikai, hogy hétnek nevezi a mi hét nappól áll . .

Miután imigy kimutattam hogy a németnél s francziánál sokkal különb nemzet a magyar; és ennek következtében reméllem legalább két százzal „szaporodandandának“ előfizetőim, elmondhatom, hogy mi történt e héten.

Nem nagy dolgok ugyan azok, hanem a Handabandába valók.

Pénteken egy jó barátom neje, természetesen nagyságos aszony, mert demokratikus forradalmunk óta hallatlanul megszaporodott a nagyságos uraságok száma; a mi arra mutat, hogy 1848-ban mint illik, a népet fölemeltük, nem pedig mi ereszkedtünk le; — tehát ámbár nagyságos aszony, de a szakácsnéval minden pénteken maga megy a piacra, halat venni. Találkozik utközben férje egyik barátjával, ki journalista, excellens ujdondász, ennél fogva a halpiacot is meglátogatni szakmájához tartozik. Emberünk, nevezzük őt Pletykai urnak, Pest leggonoszabb nyelve; a város minden pletykáit tudja; felét maga gondolja ki; különösen minden aszonról tud

roszat mondani; de mindezt oly élezesen s mulattatón, hogy mindenütt szivessen látják; mindenik azzal hizelegvén magának, hogy épen ő az, kit Pletykai ur gonosz nyelve megkimél.

Ily mulatságos társaságban nem csoda hogy a nagyságos aszony, ki csukát akart vásárolni, mert férje szereti a csukát sardellával, — a sok csevegés és neve téstől szórakozottan esuka helyett harcsát vón; s csak midőn a hal már az ebédnél föltálatott — sült ki az aszony szörnyűségére, hogy a sült csuka tulajdonkép harcsa! . . Borzasztó csalódás; de nem az első! s tán az első szerelem csalódása keserűbb; és végre kormányokon is nem történt-e már meg, hogy midőn csukát vélték fogni valakiben s a spēkelt csuka föltálatta tehetségeit — kisült hogy biz az harcsa.

Nemes állat az a csuka! Azért mondá a híres conservativ történész Leo III-dik Napoleonról, hogy ő a csuka a potyka tóban. (Der Hecht im Karpfenteich.) A potykák t. i. a tavakban ellustulnak, s elbűszhődnek, ha magukra hagyatnak; hogy ez ne történjék, szokás csukákat tenni a tóba, kik aztán hajtó vadászatot tartanak a pontyokra, s azokat ugyancsak egészes comotiókra birják. Hanem hiszen Leo nagy csukája is ki tiz év óta ugyancsak megzavarta az europai potyka-tavat, jó ideje nagyon soká fontolgat! Ugy látszik maga is — ponty-á lón.

Az ember azt hinné tehát, most nyugalom van a potykatóban. De az a furcsa, hogy a legnagyobb zavar nem izgatottabb és izgatóbb, nem nyugtalanabb és nyugtalanítóbb, mint ez

a mostani nyugalom, e béke, és esend; „Úgy-e eső kellene?“ kérdém egy gazda barátomtól. „Az eső nem segít rajtunk gazdákon;“ viszonzá ő; — „csak egy kis egészséges háboru ránt-hatna ki!“ . . Persze! mert akkor kelne csak el a magtárban, veremben, padlásan, zsidónál levő buza, zab, árpa, — és az előfizető nélküli ujság. Tehát — adj uram egy kis háborut, — de csak a határon túl!

Criminalis idő, midőn az Ország volt munkatársai beállnak a Handabandához, a Jövő szörnyet hal, úgy hogy nem birja föléleszteni még a kemenesi czimbalom sem; a Handabanda Bolond Miskánál keres kenyeret; Üstökös bele olvad az Időktanujába; a Pesti Hirnök az Esztergomi ujságba; a Sürgöny a Donau Zeitungba; Vezér, Ország, Jövő, Bolond Miska, és Handabanda pedig mind beleolvadni vágnak a provisoriumban is egyedül mosolygón egészséges constitúcióval bíró Pesti Naplóba. . . A Hon gazdája pedig idegen kvártélyban lakva, szintén azon töri árva fejét, hogy könnyelműség volt születnie. . .

Tessék elhinni, nem akarok próféta lenni, s egyáltalán czélzásokkal élni, vagy magamat és mást a becsület utjáról eltéríteni, csak a tényt constatolom Reviczkyként, Gregus Ákosi objectivitással; — s e tény: hogy legjobb dolguk van a gaz-embereknek. E napokban volt szerencsém Pest városa büntörvénytörvény-széke elnökénél megfordulni. (Notabene nem citálva voltam oda!) Épen dél volt. „Ha ön kíváncsi látni hogy élnek a mi vizsgálat alatti fegyenczeink, jöjjön s nézzen ide!“ Épen hoz-

ták az ebédet azoknak, kiknek meg van engedve avagy módjuk van hazulról hozatni eledeleket. Leves, hús mártással, ragout vagy zöldség, tésztás étel, sült salátával, confect, **szőlő** (mond szőlő aprilban!)

„Ugyan kik ezen urak, kérdém kíváncsian, kik így dőzsölnek?“

„Lássa barátom — mond a bíró, ezek bukkott kereskedők, cridatariusok, s mind olyan, kinél egy krajczárnyi activa sem találtatott!“

Gyönyörű gyerekek! Eddig csak egy oldalról csalták a jámbor keresztényt; t. i. a kölcsönvevőnek nyuzták le bőrét. Most két bőrt nyuznak, t. i. a hitelezőkéét is, a kölcsönvevőkéét is. Már a v utzáig is elterjedt a nyavalya. Van ott egy bolt, melynek czéggje háromszor változott néhány hónap alatt; mindenik megbukott; — mostani birtokosa nem is tartja érdemesnek táblát szögeztetni föl, csak vászonra íratta föl nevét. Elég jó az arra a kis időre, mely alatt — megbukni czélszerűnek fogja találni.

Hanem történt egy eredeti czégváltozás. Tudni való hogy több Pesten a photograph mint a szabó vagy varga; minden három emberre jut egy fényképiró; hanem azért még mindig szaporodnak; s minden új ház tetején építenek egy üvegkalitkát, s kétségtelenül akad fényképész ki azt kibérli; egy pár ujságíró ingyen levesz, s úgy hirdetteti magát. Valamelyik külvárosi házban is lakott egy photograph; s egy szabómester; ez elől a kapu alatt; a m a z hátul az udvaron. A szabó veszi észre, hogy a fényképiró jobb geschäftet csinál nálánál; mint gyors elhatározottsága statusférfiu kapja magát s ő is photographiá lesz; leveszi a szabóczimeret, s fényképiró czéget akaszt ki; s minthogy vetélytársa hátul, ő pedig a kapu bejárásnál lakik, — az érkező vendégeket, kik magukat 25 krajczárért halhatatlanítani akarják, mindjárt a kapu alatt elfogja. A régibb dátumu photograph, ki maga is azelőtt fodrász volt talán, dühödik a szabó ellen; s éjjel leüti ennek fényképirói czéggét, s szabó czimerét akasztja helyébe. Reggel a szabó felébred, leüti dühösen a szabóczimeret, s ismét a fényképit akasztja ki. Végre bíró elé kerül a dolog; az ősjogú photograph üzletháborításról panaszkodik; a szabóphotograph az iparszabadságra hivatkozik. . .

Már bevégezni készültem soraimat . . s most jó eszembe hogy mint az oroszok ujonczokat, a photographok learcképezendőket erőszakkal fognak, hasonló módon kényszerítette Molnár, t. i. „a hazafiság a nemzetiségnek“ czéggé alatt működő Molnár, hogy a budapesti közönség színe egyszer őt is bámulja Bánkbán szerepében. A manoeuvre ügyes volt. Jótékony előadást hirdet, Budai Apraxin Julia védaszony közreműködésével; előadandó darabul pedig a szép Marquisnő tüzetik ki; sőt némelek ügyes potdepourrist emlegettek, melyben a Dunanan főjelenetei egyike is helyet foglalt volna. Ki ne szeretne szép Marquisnőt, s még cancant is látni — azon öntudattal rádásul, hogy — jótékony czélt is mozditott elő. A jegyek kapkodva keltek el előkelő körökben.

Az előadás napján azonban — Bánkbán hirdettetik!

Ez már kemény büntetés a sorstól: 1-ör jó czélra megadóztatni; 2-ör rádásul Bánkbánt

Budán nézni . . ezért is sokan kérték, sokan ohajták, de kérni nem merték vissza jegyeiket.

Egyéb baj nem történt e héten — t. i. rajtunk; a mi egy bajtársunkon történt arról majd a jövő héten hallgatunk.

Kákay A.

Kritika.

„Adóssági fogás“ — történeti hős költemény: írta N. N.

Koszorus költőnk jelen hőskölteményét sajátságosan — „Trochaeus“ — alakban írta.

A beltartalom korszerű eszméket foglal ugyan magába, de a külforma nem felel meg a választott tágynak. — Egy Magyar költő dús gazdag eszméit azon szabályokhoz tartozik idomítani, melyet költeményének beltartalma igényel.

Vajjon jelen hőskölteménynél a külforma meg van-e tartva?

Szerintem nincs. —

Megmondom miért. —

„A főtöladat, mely a költőre a komoly hősköltemény kifejtésében vár, abban áll, hogy a szabad akarattól intézett emberi erőnek küzdelmét a végzet hatalmával vagy nemzeti — vagy legalább közérdekben, s ennek megfelelő alakban és tárgyalásban adja elő.“ —

Ezen szabály az, mit szerző mellőzött.

Hol van e költeményben a nemzeti szabad akarat kifejezése? hol az általános közérdek?

Megengedem, hogy találkoznak egyesek, kik e költeményt nagy örömmel fogadják; de mi, a kik nem csak beltartalmat — hanem külformát is követelünk, oly költőtől mint szerző, megvártuk volna, hogy minden érdekét és kívánalmát kielégítsen.

Ohajtandó lett volna, hogy szerző, — mielőtt művét a nyilvánosság elé bocsátá — illetékes bírálók által, a fent irt szabályok alapján megbíráltatta volna.

Egyébiránt a kiállítás dícséretére válik az illető nyomdának.

Kristófhhoz

(a „váczi“-uteza szögletén)

Üdvözlek téged
E szögleten Kricsi!
Senki nem mondhatja
Hogy állásod kiesi.

Oly magasan állasz
— Nézvén a világot —
Hogy egy alkotmányért
Kinyithatnád szádat:

Komoly kérdések?

K. Miféle Krizis az, mely után a beteg sem meg nem gyógyul sem meg nem hal?

F. Ministerkrizis!

K. Minő román az, melyet Gyulay Pál se képes megmagyarítani?

F. Az erdélyi román.

K. Mi különbség a katonai s politikai harcosok közt?

F. Az hogy, ha tüzhelyeikhez térnek vissza, az előbbiek sebeikkel, — az utóbbiak zsebeikkel szoktak dicsekedni.

Laky: Mi különbség van a nemzeti casino s a nemzeti kör között?

Faky: Semmi, mert mind a kettőben eszmástól elnyujtóznak a pamlagokon, s mindkettőben találkoznak oly amerikai modorú urak, kik eszmáikat az asztalra is fölraják.

Laky: De még is van egy kis különbség. A casinóbeli eszmákon nincs piszok melyet a divánon letörölni és nincs sarkantyú melylyel azon lyukat szakítani lehetne.

Comparativ.

Ábrándozó, ábrándozobb, — „Független.“

Alapos, alaposabb, — Reviczky Szevér.

Allandó, állandóbb, — Provisorium.

Kedves, kedvesebb, — szász nemzeti egyetem.

Okos, okosabb, — Rátót.

Rátót, rátótabb, — szász nemzeti egyetem.

Művelt, műveltebb, — magyar hirlapi polemia-stylus.

Hazafias, hazafiasabb, — mindennap szidni a németet, és minden este búbanatból lerészegedni.

Szomorú, szomorúbb, — vigjáték a nemzeti szinpadon, N. N. úrtól.

Véletlen, véletlenebb, — utezatisztogatás Pesten.

Tudományos, tudományosabb, — esacsi.

Tudós, tudósabb, — kritikai lapok.

Kiálthatatlan, kiálthatatlanabb, — sajtószabadság.

Megfoghatatlan, megfoghatatlanabb, — bécsi lapok bölcsesége.

Elkerülhetlen, elkerülhetlenebb, — tizenöt darab vidéki levél megírása után akadémiai taggá választatni.

Azon nagy kulturai mozgalom,

melyet keletre vinni, és általa a barbár népet civilizálni Bécsnek történeti küldetése.

Szálkák.

Hiába mutogatja a Donau Zeitung, hogy a corpus juris már csak corpus vile, — mert az ellenkezőleg most is oly corpus delicti, mely ő ellene bizonyít.

Hallatlan ha igaz! Egy pécsovics uri ember előfizetni akarván egy vérvörös lapra: a szerkesztő rámondta: az én lapom nem ily embernek való, az ily embertől nem fogadok előfizetést! — (Ezt nem hihetjük! ilyen szerkesztő most nem existál. Szerk.) Hanem az valóban megtörtént 1836-ban, (oly régen? ez már meglehet. Szerk.) midőn kevéssel a Lovasi befogatása után H(olossi) kir. ügyvéd bemegy K(ostyál) szabó boltjába, magának atilát varratandó. Majsztrom megméri az urat, ollójával kicsipkedi a papír-mintákon a ruha

szélét, hosszát bőségét, kéri egész tisztelettel a készített ur becses nevét, hogy a mértékre ráírja. H. megmondja nevét, a szabó ráförmed, az a ki Lovasit befogató? „Igen!” — Az urnak, mond a hazafi politikus szabó, az én boltomból nem megy ki ruha! Meg is dicsérte azután K. G. ragyogó stylusban e nagy hazafiságaért a szabó majszttert, kérvén egytuttal szerencsésitné őt egy atila varrásával. A tót majszter alig tudott magához jönni a ráömlesztett sok dicsérettől, s hogy ő is mondjon valamit, így válaszolt: „bizony tegintetes urram meg is varrom én úgy mint dukál.”

A vadász és Versenylap idei 7-ik számában olvassuk, hogy február 26 és 27-kén nyulakra kopóvadászat tartatott. Hogy várandó menyecskék bálokban estétől reggelig tánczoltak, s kutyabajok se lett, nem egy alkalommal tanui valánk. Ha a várandó menyecskéket estétől reggelig üzik kergetik az urfiak, kérjük őket, t. az urfiakat, ha még nem tudják a magyar törvényt, jövőre tanulják meg, hogy a várandó nyulakat február elejétől, midőn párzásuk kezdődik, aratás végeig ne háshaszszák.

Egy tős gyökeres németül nem tudó magyar fiu, mint joggyakornok nyert az X X es. kir. szolgabírósnál alkalmazást, — akkoriban minden értesítések és megkeresvények németül érkeztek, melyeknél a czim legalulrol, a czim helyében pedig e szó: „Note“ iratott, vagy is már az ott nyomtatva meg volt. — Az én magyar hivatalnokom kezében ilyesmi sok meg fordult, miből csak a latin betűkből álló szót — „Note“ tudta elolvasni. — Egy izben azonban kíváncsiságának ellen nem állhatván, kérdé pajtásaitól, — hát édes barátom, minden német „Nóta“ hivatalosan jön hozzánk, még azokkal is kell vesződnünk. —?

Furcsaságok.

Egy halotti bizonyítvány 1859. évből.*)

Hálódí Semle! Háld meg Beesi Porpalt elde 49 éves, náválá: fázd. Gémelde B-en Sa-J hálódí urfos.

Ezt akarja tenni hogy:

Halotti Szemle! Meghalt Pécsi Borbála, élete 48-ik évében hideglelés nyavalában (hideglázban.) Kémlelte B-en S. J. halotti orvos (halott-vizsgáló)

Egy magyar lap-előfizető.

A Törv. Csarnok egyik csehországi előfizetőjétől, következő eredeti levelet kapta, melyet a szerkesztőség szíveségéből közlünk:

Czimirat: Tiszteletel szógáalom Szókólay István urnak, Nach Ungar. Pesre.

„Ezen kérésem Van úraimkékhöz hogy ha lehetne más újságót nekem szolgáltatni mert ezen törvényeszéki újság nekem szükségfelen és engedelmet kérek mert ösmeretlen és tudatlan vagyok az magyar szülő házámba, én azt gondoltam hogy olyan újság minaz Prágai Pólitíts lap oly híreket lehet olvasni belőle; nem lehet rajtam tsidákózní mert már 26-ik eszdendeje gyermekórómba elszakatam magyar szülő hazámtól — csak egyszer halótam magyar hangót 26-ik év alat cseh órszagból csak híret halóm az magyar hazámnak, fáj az szívem az magyar hazam ért —

*) Az eredeti még meg van. Beküldő.

csak azer szeretnék olyan újságót hogy ez zavart világban valamit tudha: hogy halóm híret az magyar hazám is zavaródig és más ily újságógok hogy azért szeretnék más lapót; krtika i lapnak halótam Hirét hogy igen vitézen beszél.

Tiszteletet maradog.

Kéri Ferencz.
muncsifaj

Szegény jó hazánkfia is bebizonyítá hogy haben sua fata libelli — Ő 26 évig nem hall a hazai lapirodalomról — pedig az oly nagyserű és dicső — mint az hogy törv. Csarnok létez; s mert az nem napiuság, — hát a kritikai lapokat kívánja. Csak is Csehországban találkozhatik olyan magyar, ki a krit. lapot kívánja s azt hiszi hogy ez „vitézen beszél.”

Mi tulajdonkép azért közlök e levelet, mert szolgálatot akartunk tenni lapkiadóinknak, kik e rosz világban már nem tudják mi módon lelánczolni a régi előfizetőket vagy felfedezni ujakat.

Imé! itt egy előfizetni akaró magyar Csehországban! Uezu neki! küldjünk oda mintalapot, mutatványszámot, próbára, kostolóra. Azután arezképeztessük le őt, — és emeljünk neki szobrot „hazafiság a nemzetiségnek“ fölirattal, — hogy ha t. i. mindjajunkra előfizetett!

Handabanda!

Népdal.

Sok esztendeje cim annak —
Hogy az Ujságlapok irnak!
Irkák a sok vezér czikket,
De csak bajban hagynak minket!

A d o m á k.

I.

Barkeles: Mit szólsz pajtás a „Szin-házi látcsőhöz“?

Yes: Hát — ferde iránya van.

Barkeles: Hogy-hogy?

Yes: Láttad azt a látcsőt a lap homlokán?

Barkeles: Mindennap látom.

Yes: Na, ha a Szerkesztő azon nézi a színvilágot, és a nemzeti színház ügyeit, úgy ferdén lát, mert annak egyik szemüvege a színház belsejének elejét — a másika pedig az oldalát mutatja, s így a Szerkesztő, a nemzeti színház hátuljáról nem képes referálni.*)

II:

Ferencz: Nagyságos uram, Goldner Jakab hitelező várakozik az előszobába; s addig, míg Nagyságod megmosakodik, leültehetem azt a zsidót?

Nagyságos ur: Jobban szeretném ha még egy ideig fel tudnád őt ültetni.

186-ik évben a P...i kollegiumból a tanulók szabadságra jöven haza, én is hoztam kocsimon egy párt, éjji szállásra egy uri házhoz betérvén, a házi ur jó kedélyű egyen levén szeretett preferancot játszani, melyet vacsora után megis kezdettünk; a tanulók is részt vevén benne, az egyik közülök fölszóllal hogy „meki van“; mire a házi ur kérdezé „mi neve a gyerekek“? az ifju erre föláll a helyett hogy azt nevezte volna meg hogy mit játszik s egész tiszteletteljesen felel „Hérgházi Henrik, szolgálatjára a tekintetes urnak.“

*) Tiszteeljük a Látcsőt! Az „át megát“ tal igazza van. Magunk is úgy vagyunk vele, mint a mit szinte szép magyarsággal „ki nem állhatjuk“ kal szoktunk kifejezni. Hanem esküszünk reá, hogy az átnegetőt a — Pesti Naplótól tanultuk. Szerk.

Ne cseréljük fel a szerepeket!

A Szepesi gazdasági egyesület „Emlény“ név alatt szépirodalmi Albumot készül kiadni.

Még csak az kellett a szépirodalmi irka-firka tömkelegében fulladozó hazai sajtónak, hogy még a gazdasági egyetek is — „szépirodalmámkodjanak.“

Tessék inkább az olcsó trágya kérését megfejteni; ez volna czélszerű helyszerű korszerű — album graecum.

Pályakérdés.

Hogy lehet könnyű szerrel nevezetes emberré, és talán urrá is lenni?

Felelet: Lépj minden ujdondással jó barátságba, ők majd lapok utján abba a mibe kívánod, leghirhedettebb szakembernek s jeles hazánkfianak fognak a világ előtt bemutatni; — de még mind nem elég: hanem, hogy a világ is rád fogott nagy tulajdonidat elismerje, igyekezd magad mind társaságba, Casinoba, körbe s. a. t. nem a közönséges illem szabályai szerint, hanem mint lángészhez illik viselni, t. i. székhelyett asztalra ül, ha pedig pamlagon kell helyt foglalnod, azon egész hosszába csizmástul — nem tesz semmit ha piszkos, vagy sáros is — feküdj végig. Így (ha a társaságból ki nem löknek) előbb utóbb nagy emberré, s tán urrá is leszsz.

Haigaz Győző.

Természethistoriai tünemény.

Pozsonyban egy gyermek jött a világra, kinek mindkét lába hiányzik. Nagy baj szegényre, hogy nem Poroszországban született, ott Bismark miniszterelnök urtól megtanulhatna — a más lábán járni. — Más lenne az eset, ha fej nélkül született volna; fej nélkül boldogulni a mi birodalmunkban is megtanulhatott volna.

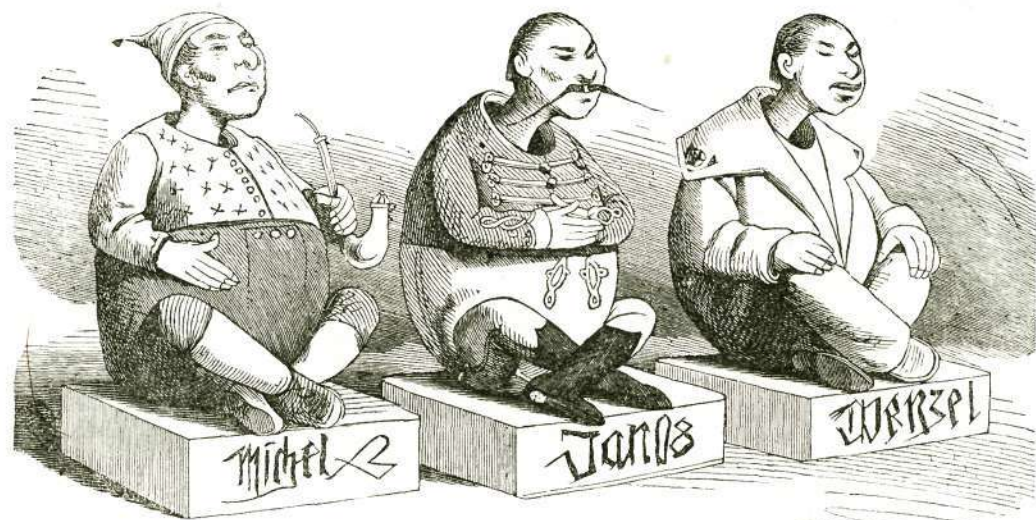
A Donau Zeitung sokat emlegeti a miniszteri felelőséget,

Nyílt tér.

Bedő L. Kimhegyesen. Az olvasó egylet czime alatt küldetik a lap, mint rendelve volt.

T.nak. A „nagyserű menageria“ élezes de személyeskedő. A vers gyenge, Szálkák használtatni fognak. A siker nehézsége ne rettentse el. Ez ép oly hiba mint az első sikertől önhittség elbódulni.

Chinai porcellán alakok

Csecsbecek egy alkotmányos miniszter íróasztalán.

A mai német tudomány materialistikus iránya,

A francia spiritualismus, —

A kettő szerenésén egyesülve oly megoldás, melyet nemzeti szempontból valósítani minden tudósnak hazafiai óhajtása.